

Ο Μητροπολίτης Ρόδου στο ore.gr για τα εγκαίνια του ναού του Οσίου Μελετίου

/ [Συνεντεύξεις](#)

Για τα εγκαίνια του **Ιερού ναού του Οσίου Μελετίου στη Ρόδο**, τις δεκαετίες εργασίες που χρειάστηκαν αλλά και γιατί σχεδιάστηκε με πρότυπα τους παλαιούς ναούς της Κωνσταντινουπόλεως, μίλησε αποκλειστικά [ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος](#) στο Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ([ore.gr](#)).

Ακούστε τα όσα ανέφερε στην τηλεφωνική συνέντευξη και στον δημοσιογράφο του ore.ge, Αντώνη Μακατούνη:

“Αξιωθήκαμε μετά από εργασίες δεκαετίας να εγκαινιάσουμε το νεόδμητο Ιερό Ναό του Οσίου Μελετίου του εν Υψενή. Αποτελεί ένα κόσμημα πλέον για την Ιερά μας Μητρόπολη. Η Ηγουμένη και οι αδελφές κατέβαλλαν υπεράνθρωπες προσπάθειες για να συντελεστεί αυτό το έργο (σ.σ. ο ναός έχει κτιστεί έξω από το κύριο συγκρότημα της Ιεράς Μονής Παναγίας Υψενής). Η ανοικοδόμηση του ναού έγινε σε δύσκολες εποχές από πολλές απόψεις, οικονομικής δυσπραγίας και

πανδημίας” αναφέρει αρχικά και μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Εν συνεχεία προσθέτει, μεταξύ άλλων, «Είναι ένας ναός ο οποίος σχεδιάστηκε με πρότυπα τους παλαιούς ναούς της Κωνσταντινουπόλεως, την Αγία Ειρήνη, από τη “μικρή Αγία Σοφία”, τη Μονή του Μυρελαίου. Θέλαμε ένα ναό ο οποίος να είναι αντάξιος του ύψους της Αγιότητας και της προσφοράς στο λαό μας του Οσίου Μελετίου».

Ο Άγιος καθιστά καθημερινά εμφανή τη χάρη του

«Είναι ένας Άγιος ο οποίος τη χάρη του την καθιστά εμφανή με διαφόρους τρόπους καθημερινά. Η άνθηση της Μονής τα τελευταία χρόνια είναι και αυτό ένα σημείο της χάριτος του Αγίου Μελετίου, γιατί έχουμε να κάνουμε με μία πολύ καλή και συγκροτημένη αδελφότητα», συμπληρώνει -μεταξύ άλλων- και καταλήγοντας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος.

Δέκα χρόνια διήρκησαν οι εργασίες

Αναλυτικότερα, ολοκληρώθηκε η κατασκευή του ναού του **Οσίου Μελετίου εν Υψενή**, του Αγίου που αποτελεί γέννημα και καύχημα της Ρόδου.

Ο ναός ξεκίνησε να κατασκευάζεται πριν από περίπου δέκα χρόνια βρίσκεται δίπλα στον ναό της Παναγίας Υψηλής και το Σάββατο 15 Οκτωβρίου τελέσθηκαν τα εγκαίνια του Ναού από τον **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ρόδου κ. Κύριλλο**.

Την Παρασκευή 14 Οκτωβρίου τελέσθηκε ο Αρχιερατικός Εσπερινός και τελετή καταμερισμού (καταρτίσεως) των αγίων Λειψάνων για τον Εγκαινιασμό. Ακολούθως την επόμενη ημέρα Σάββατο 15 Οκτωβρίου τελέσθηκε η Ακολουθία του Όρθρου και ακολούθησαν τα **Εγκαίνια και το Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο**.

Ο Όσιος Μελέτιος ο εν Υψηνή

Ο Όσιος καὶ θεοφόρος Πατὴρ ἡμῶν Μελέτιος, γεννήθηκε περὶ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνα στὸ χωριὸ Λάρδος τῆς Ρόδου καὶ ὀνομάστηκε κατὰ τὸ ἅγιο Βάπτισμα Ἑμμανουήλ. Οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς του Νικόλαος καὶ Σταματία¹ τὸν ἀνέθρεψαν κατὰ τὴν ἀποστολικὴ ρῆση «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου» καὶ ἐμφύτευσαν στὴν ψυχὴ του τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὶς παραδόσεις τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους. Ἀπὸ τῇ βρεφικῇ ἡλικίᾳ φαινόταν ὅτι ἦταν «σκεῦος ἐκλογῆς» ἀφοῦ ἀρνοῦνταν νὰ θηλάσει τὸ μητρικὸ γάλα κατὰ τὶς νηστίσιμες ἡμέρες τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς. Ἀργότερα, ὅταν μεγάλωσε, μοίραζε ἀγαθὰ ἀπὸ τὴν πατρικὴ ἀποθήκη στοὺς φτωχοὺς χωρὶς αὐτὰ νὰ ἐλαττώνονται, γεγονὸς ποὺ προκάλεσε τὴν ἐκπληξη

τῶν γονέων του, ποὺ τὸν εἶχαν προηγουμένως ἐπιτιμήσει.

Ἀπὸ τὸν ἐφημέριο τῆς γενέτειράς του διδάχθηκε ἀνάγνωση καὶ γραφή καὶ ἐπιδόθηκε μὲ ζῆλο στὴ μελέτη τῶν βίων τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀγῶνες τῶν ὁποίων προσπαθοῦσε νὰ μιμηθεῖ σχολάζοντας στὴν ἀγρυπνία, τὴν προσευχή καὶ τὴ νηστεία. Μέσα στὴν ψυχὴ του ἄναψε ὁ θεῖος πόθος καὶ προτιμοῦσε νὰ ἀποσύρεται στὸ δάσος γιὰ νὰ προσεύχεται ἀπερίσπαστος στὸν Θεό, μὲ θερμὰ δάκρυα, ὁλονύκτιες δεήσεις καὶ γονυκλισίες. Ὁ συνήθης τόπος ποὺ ἀποσυρόταν ἦταν ἓνα σπήλαιο στὴν περιοχὴ τῆς ἐρειπωμένης τότε ἀρχαίας Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Ὑψους.

Κάποια νύκτα ἐνῶ βρισκόταν κοντὰ στὴ Μονὴ προσευχόμενος παρατήρησε στήλη ὑπέρλαμπρου φωτὸς νὰ κατέρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ νὰ στέκεται πάνω ἀπὸ ἓνα αἰωνόβιο δένδρο ἐλιάς. Ἀπόρησε βλέποντας τὸ παράδοξο θέαμα, πλησίασε στὸ μέρος ἐκεῖνο ποὺ ὑποδείκνυε τὸ οὐράνιο φῶς καὶ βρῆκε μία παλαιὰ Εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Γονάτισε μὲ δέος, τὴν σήκωσε στὰ χέρια του καὶ τὴν ἀσπάστηκε μὲ πνευματικὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση ψάλλοντας ὕμνους δοξολογίας στὸν Θεὸ καὶ ἄσματα εὐγνωμοσύνης στὴ Θεομήτορα γιὰ τὴ θαυμαστὴ εὐδοκία τῆς χάριτός της.

Μία ἀπὸ τὶς ἐπόμενες νύκτες τοῦ ἐμφανίστηκε σὲ ὄραμα ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου λέγοντάς του νὰ ἀνεγείρει στὸν τόπο τῆς εὐρέσεως ἱερὸ Ναὸ ἐπ' ὀνόματί της καὶ νὰ ἀνοικοδομήσει τὴν κατεστραμμένη Μονή. Παράλληλα τοῦ ὑπέδειξε τὸ μέρος ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ σκάψει γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὸ ποσὸ ποὺ ἀπαιτοῦσε ἡ οἰκοδομὴ. Ὁ Ὅσιος ὑπάκουσε καὶ σκάβοντας ἐκεῖ ποὺ τοῦ ὑπέδειξε ἡ Θεοτόκος ἀνακάλυψε κάποιο κρυμμένο θησαυρό. Ἐχοντας τὴ βεβαιότητα τῆς παρουσίας τῆς χάριτος τῆς Θεομήτορος ἐξασφάλισε τὴν ἀπαιτούμενη ἄδεια ἀπὸ τὶς τουρκικὲς ἀρχές, οἰκοδόμησε τὸν ἱερὸ Ναὸ καὶ γύρω ἀπ' αὐτὸν κελλιὰ. Ἔλαβε τὸ ἀγγελικὸ Σχῆμα, μετονομάστηκε Μελέτιος καὶ ἐγκαταστάθηκε ἐκεῖ ἀγωνιζόμενος μὲ ὑπερβάλλοντα ζῆλο τὸν καλὸ ἀγῶνα τῆς μοναχικῆς πολιτείας.

Γιὰ τὴν ὑπερβάλλουσα ἀρετὴ του καὶ τὴν καθαρότητα τῆς πολιτείας του ὁ Ἀρχιερεὺς² τοῦ τόπου τὸν χειροτόνησε Διάκονο καὶ Πρεσβύτερο, τοῦ ἀνέθεσε τὸ διακόνημα τῆς πνευματικῆς πατρότητας καὶ τὸν ἐγκατέστησε Ἡγούμενο τῆς ἐπανιδρυθείσας Μονῆς. Ἡ φήμη του ξαπλώθηκε σὲ ὅλο τὸ νησι καὶ πολλοὶ τὸν ἐπισκέπτονταν γιὰ νὰ ἐξομολογηθοῦν τὶς ἁμαρτίες τους καὶ νὰ ἀκούσουν τὶς πνευματικὲς νουθεσίες του. Συχνὰ ἐπισκεπτόταν ὁ ἴδιος τὰ χωριὰ τοῦ νησιοῦ γιὰ νὰ λειτουργήσει, νὰ ἐξομολογήσει τοὺς κατοίκους, νὰ τοὺς στερεώσῃ στὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ στὰ ἔργα τῆς εὐσεβείας καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ φρόνημά τους στὶς δοκιμασίες ποὺ ὑφίσταντο λόγῳ τῆς δουλείας. Ἐχοντας χάρη ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ τὴν προσευχὴ του θεράπευσε ἀσθενεῖς καὶ ἐλευθέρωσε πολλοὺς δαιμονιζομένους ἀπὸ

τὴν ἐπήρεια τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων³. Εἶχε στὸ ἔπακρον τὴν ἀρετὴ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ κανεῖς ἀπ’ ὅσους ἐρχόταν καὶ ζητοῦσε τὴν ἀρωγὴ του δὲν ἔφευγε χωρὶς νὰ λάβει τὰ ἀναγκαῖα. Φιλοξενοῦσε μὲ ἀβραμιαία διάθεση τοὺς ἐπισκέπτες καὶ δεχόταν στὴ Μονὴ τοὺς καταδιωκομένους ἀπὸ τοὺς ὀθωμανοὺς προσφέροντάς τους ἀντίληψη καὶ προστασία. Προέτρεπε μὲ σθένος τοὺς Χριστιανοὺς νὰ μένουν σταθεροὶ στὴν πίστη τῶν πατέρων τους καὶ νὰ ζοῦν σύμφωνα μὲ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἰδιαίτερα ἐπέμενε ὁ μακάριος νὰ διδάσκει τὶς Χριστιανὲς γυναῖκες νὰ ἀποφεύγουν τὶς σαρκικὲς σχέσεις μὲ τοὺς ἀλλοθρήσκους καὶ νὰ μὴ συνάπτουν γάμους μὲ αὐτούς. Οἱ διδαχὲς του ἐνοχλοῦσαν τοὺς ὀθωμανοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔψαχναν εὐκαιρία νὰ τὸν δολοφονήσουν. Ἀφορμὴ γιὰ νὰ ἐκτελέσουν τὰ ἀσεβῆ σχέδιά τους στάθηκε ἡ περίπτωση τῆς ἀδελφῆς ἐνὸς Ἐπιτρόπου τῆς ἐκκλησίας τῆς Λάρδου, ἡ ὁποία εἶχε ἄνομες σχέσεις μὲ τοὺς ὀθωμανοὺς ζαπτιέδες τῆς Λίνδου. Ὁ Ὅσιος, ὅταν τὸ πληροφορήθηκε, συνέστησε στὸν ἀδελφὸ της νὰ τὴν παροτρύνει νὰ σταματήσει τὰ ἁμαρτωλὰ ἔργα της. Τὸ ἴδιο ἔκαναν καὶ οἱ δημογέροντες τοῦ χωριοῦ. Οἱ συστάσεις τους ἔγιναν γνωστὲς στοὺς ὀθωμανοὺς καὶ προκάλεσαν τὴν ὀργή τους. Πῆγαν νύκτα στὴ Λάρδο, δολοφόνησαν δύο δημογέροντες⁴ καὶ ἔπειτα πῆραν τὸν δρόμο πρὸς τὴ Μονὴ γιὰ νὰ σκοτώσουν καὶ τὸν Ὅσιο. Ἀπέτυχαν ὅμως τοῦ σκοποῦ τους, γιατί αὐτὸς εἶχε πληροφορηθεῖ τὰ σχέδιά τους καὶ εἶχε ἀποχωρήσει ἔγκαιρα ἀπὸ τὸ Μοναστήρι.

Ἐχοντας πόθο γιὰ ἡσυχαστικὴ ζωὴ ὁ Ὅσιος ἀποσυρόταν συχνὰ σὲ ἓνα κοντινὸ σπήλαιον, τὴν ὑπαρξὴ τοῦ ὁποίου δὲν γνώριζαν οἱ ἀλλόθρησκοι. Ἐπιστρέφοντας κάποια ἡμέρα στὴ Μονὴ ἓνας τοῦρκος, ὀνόματι Ἀλῆς, εἶδε νὰ τὸν συνοδεύει κάποια ὠραία γυναῖκα καὶ ἔκανε πονηρὲς σκέψεις γι’ αὐτόν. Τὸν ἀκολούθησε καὶ τὸν εἶδε νὰ εἰσέρχεται στὸν Ναὸ μαζί μὲ τὴν γυναῖκα. Μετὰ ἀπὸ λίγο εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς ἀλλὰ μέσα ὑπῆρχε μόνο ὁ Ὅσιος προσευχόμενος. Ἀρχισε νὰ τρέμει καὶ τὰ μέλη του παράλυσαν. Κατάλαβε ὅτι ἡ γυναῖκα ἦταν ἡ Θεοτόκος καὶ ἔπεσε στὰ πόδια του ζητώντας συγχώρηση γιὰ τὸν πονηρὸ λογισμό του. Ὁ Ὅσιος τὸν θεράπευσε καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ εὐγνωμοσύνη ἀφιέρωσε στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τὸ μέχρι σήμερα σωζόμενο χρυσὸ περιλαίμιον. Ἄλλοτε πάλι ὁ Ὅσιος βρισκόταν στὴ Λάρδο καὶ θέλησε νὰ ἐπιστρέψει στὴ Μονὴ μέσα στὴ νύκτα. Τὸ ποτάμι εἶχε πλημμυρίσει καὶ ἡ διάβαση ἦταν ἀδύνατη. Αὐτὸς ὅμως δὲν ἐπέστρεψε, ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ πάνω στὰ νερά, πέρασε μὲ θαυμαστὸ τρόπο χωρὶς νὰ βραχεῖ καὶ συνέχισε τὸ δρόμο του, ὁ ὁποῖος φωτιζόταν ἀπὸ ἓνα οὐράνιον φῶς ποὺ κινοῦνταν μπροστά του καθὼς πεζοποροῦσε, ὅπως μαρτύρησαν κάποιοι βοσκοὶ ποὺ ἔγιναν αὐτόπτες τοῦ παραδόξου πράγματος.

Ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε ὁ Ὅσιος στὰ τέλη τῆς ἐπιγείου ζωῆς του νὰ δοκιμαστεῖ καὶ νὰ ἐπαληθευτεῖ στὸ πρόσωπό του τὸ ψαλμικὸ «Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με».

Ένας Τοῦρκος διέφθειρε καὶ κατέστησε ἔγκυο μία Χριστιανὴ ἀπὸ τὴ Λάρδο, ὀνόματι Πελαγία, ἡ ὁποία ἔπασχε ἀπὸ νοητικὴ στέρηση. Ὅταν ἔγινε γνωστὴ ἡ ἔγκυμοσύνη της, οἱ τοῦρκοι τὴν ἀνάγκασαν νὰ ὑποδείξει τὸν Ὅσιο ὡς πατέρα τοῦ κυοφορουμένου βρέφους. Τὸν κατήγγειλαν στὸν Μητροπολίτη⁵ Ρόδου, ὁ ὁποῖος τὸν κάλεσε σὲ ἀπολογία. Ὁ μακάριος Μελέτιος, ποὺ βρισκόταν ἤδη σὲ προχωρημένη ἡλικία, δὲν μπόρεσε νὰ ἀντέξει τὶς αἰτιάσεις καὶ ἐξέπνευσε μπροστὰ στὰ πόδια τοῦ Ἀρχιερέως. Ἡ συκοφαντία ὅμως ἀποκαλύφθηκε ὅταν θέλησαν νὰ ἐτοιμάσουν γιὰ τὴν ταφὴ τὸ σῶμά του καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἔδωσε ἐντολὴ νὰ κηδευθεῖ τὸ ἐξαῦλωμένο ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τῆς ἐγκρατείας σκὴνωμά του στὸν περίβολο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὅταν ἀργότερα ἀνοίχθηκε ὁ τάφος του βρέθηκαν εὐωδιάζοντα τὰ λείψανά του εἰς μαρτύριον τῆς ἀγιότητάς του. Σήμερα στὴν ἱερὰ Μονὴ τῆς Ὑπενῆς φυλάσσεται ἡ τιμία κάρα καὶ μικρὸ μέρος τῶν τιμίων λειψάνων του.

Ὁ Ὅσιος ἔλαβε ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴ χάρη νὰ ἐνεργεῖ θαύματα σὲ ὅσους μὲ πίστη τὸν ἐπικαλοῦνται καὶ ζητοῦν τὴν ἀντίληψη καὶ προστασία του. Πολλὲς φορές ἔχει παρουσιαστεῖ σὲ ἀσθενεῖς δηλώνοντας τὸ ὄνομά του καὶ θεραπεύοντάς τους ἀπὸ ἀσθένειες. Συγκλονιστικὴ εἶναι ἡ μαρτυρία εὐσεβοῦς Χριστιανοῦ ἀπὸ τὴν Ἀρχάγγελο ὁ ὁποῖος τὸν συνάντησε καθ’ ὁδὸν ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Πυλώννα, καὶ τὸν μετέφερε μὲ τὸ αὐτοκίνητό του μέχρι ἔξω ἀπὸ τὴν Λάρδο, στὴ διασταύρωση τοῦ δρόμου ποὺ ὁδηγεῖ στὸ Μοναστήρι. Ὅταν ἦλθε στὴ Μονὴ καὶ προσκύνησε τὴν Εἰκόνα του κατάλαβε ποιὸς ἦταν ὁ ἡλικιωμένος Κληρικὸς τὸν ὁποῖο εἶχε συναντήσει καὶ ἔφυγε διακηρύσσοντας παντοῦ τὴ θαυμαστὴ ἐμφάνεια τοῦ Ὁσίου.

Ἡ Μνήμη του ἑορτάζεται στίς 12 Φεβρουαρίου.

Διαβάστε ἐπίσης:

[Ρόδος: Εγκαίνια του ναοῦ του Οσίου Μελετίου](#)